

EVANĢĒLIJS NO PATMAS SALAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 1:1–8, Jņ 14:1–3, 5Moz 29:29, Jņ 14:29, Rm 1:7, Fil 3:20, Dan 7:13, 14.

ATMIŅAS PANTS:

“Laimīgs, kas lasa un klausās šos pravietojuma vārdus un kas ievēro visu, kas tur rakstīts, jo noliktais laiks ir tuvu” (Atkl 1:3).

Atklāsmes grāmatas pravietojumi apustulim Jānim tika sniegti atklāsmē pirms vairāk nekā 19 gadsimtiem, atrodoties izsūtījumā uz nelielas akmeņainas salas, kas zināma kā Patmas sala Egejas jūrā (Atkl 1:9). Atklāsmes 1:3 izsaka svētības tiem, kas lasa grāmatu, dzird, ko tā saka, un paklausa (salīdzināt ar Lk 6:47, 48). Šis pants attiecas uz draudzi, kas sapulcējušies dievnamā, lai dzirdētu vēstis. Tomēr viņi ir svētīti ne tikai tāpēc, ka viņi lasa vai klausās, bet arī tāpēc, ka viņi paklausa grāmatas vārdiem (sk. Atkl 22:7).

Atklāsmes grāmatas pravietojumi atklāj Dieva rūpes par Saviem ļaudīm. Tie norāda uz šīs dzīves īsumu un trauslumu, uz glābšanu Jēzū un Viņa kā mūsu Augstā Priestera un Ķēniņa darbu, kā arī uz mūsu aicinājumu izplatīt evaņģēliju.

Bībeles pravietojumi ir kā lampa, kas spīd tumšā vietā (2Pēt 1:19). Tie ir domāti, lai nodrošinātu vadību mūsu dzīvē šodien un cerību nākotnei. Šī pravietiskā vadība mums būs vajadzīga līdz pat Kristus nākšanai un Dieva mūžīgās valstības nodibināšanai.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. janvārī.

Grāmatas nosaukums

Izlasi Atkl 1:1, 2. Kāda nozīme ir pilnam grāmatas nosaukumam? Ko nosaukums mums māca, par ko patiesībā ir grāmata? _____

Atklāsmes 1:1 apliecina, ka grāmatas nosaukums ir “Jēzus Kristus atklāsme”. Vārds “atklāsme” nāk no grieķu vārda “apokalupsis”, kas nozīmē “neapklāts” vai “atklāts”. Apokalipse ir Jēzus Kristus atklāsme, tā gan nāk no Jēzus, gan arī ir par Viņu. Lai gan tā ir nākusi no Dieva caur Jēzu Kristu (sk. Atkl. 22:16), grāmata apliecina, ka Jēzus ir arī tās satura centrā. Apokalipse ir Viņa atklāšanās Saviem ļaudīm un Viņa rūpju izpaušme.

Jēzus ir Atklāsmes grāmatas centrālais tēls. Grāmata sākas ar Viņu (Atkl 1:5–8) un noslēdzas ar Viņu (Atkl 22:12–16). “Lai Daniēla grāmata runā, lai runā Atklāsmes grāmata un stāsta, kas ir patiesība. Bet, lai arī kura jautājuma fāze tiek atklāta, paaugstiniet Jēzu kā visas cerības centru, “Dāvida Sakni un Atvasi, spožo Rīta Zvaigzni”. (Elena Vaita “Testimonies to Ministers and Gospel Workers”, 118. lpp.)

Apokalipses Jēzus ir arī četru evaņģēliju Jēzus. Atklāsmes grāmata turpina Jēzus un Viņa glābšanas darba aprakstu, kas vispirms ir uzrakstīts evaņģēlijos. Atklāsmes grāmatas centrā ir dažādi Viņa eksistences un kalpošanas aspekti. Svarīgi ir tas, ka tā sākas tur, kur evaņģēliji beidzas, – ar Jēzus augšāmcelšanos un debesbraukšanu.

Kopā ar Vēstuli ebrejiem Atklāsmes grāmata uzsver Jēzus kalpošanu Debesīs. Tā parāda, ka pēc augšāmcelšanās Jēzus uzsāka ķēnišķīgo un priestera kalpošanu Debesu svētnīcā. Bez Atklāsmes grāmatas un Vēstules ebrejiem mūsu zināšanas par Kristus kā Augstā Priestera kalpošanu Debesīs Savu ļaužu labā būtu ļoti ierobežotas. Un tomēr, izņemot Vēstuli ebrejiem, Atklāsmes grāmata piedāvā mums vienreizēju ieskatu Jēzus Kristus kalpošanā mūsu labā.

Izlasi Jāņa 14:1–3. Kā šis plašais apsoliņums palīdz mums labāk saprast, ko Jēzus tieši tagad dara mūsu labā Debesīs? Kādu cerību mēs varam gūt no šī brīnišķīgā apsoliņuma? _____

Grāmatas nolūks

Atklāsmes 1:1 mums arī stāsta, ka grāmatas nolūks ir parādīt nākotnes notikumus, sākot no laika, kad grāmata tika sarakstīta. Ikviens, kas ir iepazinis Atklāsmes grāmatu, būs ievērojis, ka notikumu paredzēšana – vai nu to, kas jau ir papildījušies (vismaz no mūsu šodienas perspektīvas skatoties), vai arī to, kas vēl ir nākotnē (arī no mūsu šodienas perspektīvas) – aizņem lielāko daļu grāmatas satura.

Galvenais Bībeles pravietojumu nolūks ir pārliecināt, ka Dievs visu kontrolē, lai arī ko atnes nākotne. Atklāsmes grāmata tieši to arī dara: tā mūs pārliecina, ka Jēzus Kristus ir ar Saviem ļaudīm šīs pasaules vēsturē un tās satraucošajos noslēdzošajos notikumos.

Līdz ar to Atklāsmes pravietojumiem ir divi praktiski nolūki: mācīt mums, kā dzīvot tagad, un sagatavot nākotnei.

Izlasi 5Moz 29:29. Kā šīs pants palīdz mums saprast, kāpēc dažas lietas mums nav atklātas? Saskaņā ar šo pantu kāds nolūks ir tam, kas mums ir atklāts? Tas ir, kāpēc tas viss mums tiek stāstīts? Sk. arī Atkl 22:7. _____

Atklāsmes grāmatas gala laika pravietojumi nav atklāti, lai apmierinātu mūsu uzmācīgo ziņkārību par nākotni. Grāmata atklāj mums tos nākotnes aspektus, ko mums ir svarīgi zināt. Tie ir atklāti, lai liktu mums saprast, cik nopietns ir tas, kas notiks, lai mēs saprastu savu atkarību no Dieva un šajā atkarībā paklausītu Viņam.

Gadsimtiem ilgi mācību par gala laika notikumiem ir pavadījušas spekulācijas un pat vēl vairāk – sensācija. Veiksmi ir piedzīvojuši tādi, kas, paredzot tūlītēju galu, ir izraisījuši bailes cilvēkos un līdz ar to pamudinājuši viņus dot naudu viņu kalpošanai. Katru reizi, kad solītais gals nav atnācis, cilvēki ir pamesti ar zaudētu cerību un drosmi. Tāpat kā jebkura labā lieta, ko Dievs mums ir devis, pravietojumi var tikt nepareizi izmantoti un arī nepareizi skaidroti.

Izlasi Jāņa 14:29. Kādu svarīgu principu par pravietojumu nolūku mēs varam atrast šajā pantā?

Atklāsmes grāmatas simboliskā valoda

Izlasi Atkl 13:1, Dan 7:1–3 un Ec 1:1–14. Kas visām šīm vīzijām ir kopīgs? _____

Atklāsmes 1:1 tālāk apliecina: “To visu Kristus darīja zināmu, sūtīdams savu eņģeli pie sava kalpa Jāņa.” Šajā vietā grāmatā ir atrodams ļoti svarīgs vārds. Grieķu valodā tas ir “semainō”, kas nozīmē “parādīt ar simboliskām zīmēm”. Šis vārds ir izmantots Vecās Derības grieķu tulkojumā (Septuagintā), kur Daniēls izskaidroja ķēniņam Nebūkadnecaram, ka ar statuju, kas izgatavota no zelta, sudraba, bronzas un dzelzs, Dievs simbolu valodā pasaka ķēniņam, “kas notiks nākotnē” (Dan 2:45). Izmantojot to pašu vārdu, Jānis mums pasaka, ka Atklāsmes grāmatas ainas un notikumi viņam ir parādīti vīzijā simbolu veidā. Svētā Gara vadīts, Jānis uzticīgi ir pierakstījis šīs simboliskās prezentācijas, kā viņš tās redzēja atklāsmēs (Atkl 1:2).

Tādējādi valoda, kas tika izmantota, lai aprakstītu Atklāsmes grāmatas pravietojumus, galvenokārt nav skaidrojama burtiski. Lasot Bībeli, parasti teksts ir jāsaprot burtiski (ja vien tas nenorāda uz apzinātu simbolismu). Bet, lasot Atklāsmes grāmatu, – ja vien teksts nenorāda uz burtisko nozīmi – mums tas ir jāsaprot simboliski. Lai gan ainas un notikumi, kas ir pravietoti, ir reāli, tie parasti ir izteikti simboliskā valodā.

Ja paturēsim prātā lielā mērā simbolisko Atklāsmes grāmatas raksturu, tas pasargās mūs no pravietiskās vēsts izkropļošanas. Mēģinot noteikt Atklāsmes grāmatā izmantoto simbolu nozīmi, mums ir jābūt uzmanīgiem, lai nepiešķirtu pantam nozīmi, kas ir radusies cilvēka iztēlē vai arī to nozīmi, kāda šiem simboliem ir mūsdienu kultūrā. Tā vietā mums ar atvērtu prātu jāpieiet pie Bībeles un pie simboliem, kas atrodami tās lappusēs, lai saprastu Atklāsmes grāmatas valodu.

Cenšoties saprast Atklāsmes grāmatas simbolu nozīmi, mums jāatceras, ka lielākā daļa no tiem nāk no Vecās Derības. Attēlojot nākotni pagātnes valodā, Dievs gribēja mūsu prātiem likt saprast, ka Viņa glābšanas darbi nākotnē būs ļoti līdzīgi Viņa glābšanas darbiem pagātnē. To, ko Viņš Savu ļaužu labā darīja pagātnē, Viņš darīs Viņu labā vēlreiz nākotnē. Mēģinot atkodēt Atklāsmes grāmatas simbolus un tēlus, mums ir jāsaprot, ka pievērsam uzmanību Vecajai Derībai.

Dievišķā Trīsvienība

Atklāsmes grāmata sākas ar sveicienu, kas ir līdzīgs tiem, kas atrodami Pāvila vēstulēs. Grāmata tika sūtīta kā vēstule septiņām draudzēm Mazāzijā Jāņa dienās (sk. Atkl 1:11), tomēr Atklāsmes grāmata nav rakstīta tikai viņiem, bet visām kristiešu paaudzēm visā vēsturē.

Izlasi Atklāsmes 1:4, 5 un Romiešiem 1:7. Kāds kopīgs sveiciens atrodams abos pantos, un kas ir tas, kas šo sveicienu izsaka? _____

Abi panti sākas ar vēstulei raksturīgu sveicienu: “Žēlastība un miers jums.” Šī frāze sastāv no grieķu sveiciena “charis” (“žēlastība”) un ebreju sveiciena “šalom” (“miers”, “labklājība”). Kā mēs varam redzēt šajos pantos, žēlastības un miera Devēji ir dievības trīs Personas.

Dievs Tēvs ir nosaukts kā Tas, “kas ir, bija un nāk” (sk. Atkl 1:8, Atkl 4:8). Šis apzīmējums attiecas uz dievišķo apzīmējumu Jahve, “ES ESMU, KAS ES ESMU” (2Moz 3:14), atsaucoties uz Dieva mūžīgo eksistenci.

Svētais Gars ir nosaukts par “septiņiem Gariem” (salīdzini ar Atkl 4:5 un Atkl 5:6). Raktos septiņi ir pilnības skaitlis. “Septiņi Gari” nozīmē, ka Svētais Gars ir aktīvs visās septiņās draudzēs. Šis simbols attiecas uz Svētā Gara visuresamību un Viņa pastāvīgo darbu starp Dieva ļaudīm visā vēsturē, darot viņiem iespējamu piepildīt savu aicinājumu.

Jēzum Kristus ir trīs apzīmējumi: “Uzticamais liecinieks, pirmdzimtais no mirušajiem un zemes ķēniņu valdnieks” (Atkl 1:5). Tie attiecas uz Viņa nāvi pie krusta, Viņa augšāmcelšanos un Viņa valdīšanu Debesīs. Tad Jānis apliecina, ko Jēzus ir paveicis: “Viņam, kas mūs mīlējis un ar savām asinīm mūs no mūsu grēkiem atbrīvojis un kas darījis mūs par valstību un priesteriem Dievam un savam Tēvam” (Atkl 1:5, 6).

Grieķu valodas oriģinālā vārdi “Viņam, kas mūs mīlējis” attiecas uz Kristus nepārtraukto mīlestību, kas ietver pagātņi, tagadni un nākotni. Viņš, kas mūs mīl, ir atbrīvojis mūs no grēkiem ar Savām asinīm. Grieķu valodā darbības vārds “atbrīvojis” attiecas uz pabeigtu darbību pagātnē: kad Jēzus nomira pie krusta, Viņš nodrošināja pilnīgu un pabeigtu salīdzināšanu mūsu grēkiem.

Efeziešiem 2:6 un Filipiešiem 3:20 apraksta atpestītos kā Debesu pilsoņus, kas ir uzmodināti un nosēdināti kopā ar Jēzu Debesu vietās. Ko tas varētu nozīmēt un kā mēs šobrīd baudām šo godības pilno statusu Kristū kā “ķēniņi un priesteri” (Atkl 1:6), vēl joprojām atrodoties šajā grēka nolādētajā pasaulē? Kā atbildei vajadzētu ietekmēt to, kā mēs dzīvojam? _____

Atklāsmes grāmatas vadmotīvs

Atklāsmes grāmatas prologa noslēgums norāda, kas patiesībā ir grāmatas uzmanības centrā: Jēzus atgriešanās spēkā un godībā. Kristus apsolījums atgriezties ir atkārtots trīs reizes grāmatas noslēgumā (Atkl 22:7, 12, 20).

Izlasi Atkl 1:7, 8. Vārdu izvēle šajos pantos nāk no vairākiem pravietiskiem pantiem: Dan 7:13, 14, Zah 12:10, Mt 24:30. Ko šie panti stāsta mums par Kristus otrās nākšanas noteiktību? _____

Atklāsmes grāmatā Kristus otrā nākšana ir gala punkts, uz ko virzās vēsture. Otrā nākšana iezīmēs šīs pasaules vēstures noslēgumu un Dieva mūžīgās valstības sākšanos, kā arī brīvību no visa ļaunā, no ciešanām, sāpēm un nāves.

Atklāsmes 1:7 līdzīgi pārējai Jaunajai Derībai norāda uz burtisku, redzamu un personīgu Kristus nākšanu majestātiskumā un godībā. Katrs cilvēks, kas tajā brīdī būs dzīvs virs zemes, arī tie, kas "Viņu caurdūra", būs liecinieki Viņa nākšanai. Šie vārdi norāda uz īpašu noteiktu cilvēku augšāmcelšanos pirms Kristus atgriešanās, ieskaitot tos, kas Viņu piesita krustā. Lai gan Jēzus ar Savu nākšanu atnesīs atbrīvošanu tiem, kas Viņu gaida, Viņš arī atnesīs tiesu tiem zemes iedzīvotājiem, kas būs noraidījuši Viņa žēlastību un mīlestību.

Kristus nākšanas noteiktība ir apstiprināta ar vārdiem "tā būs, amen" (Atkl 1:7). Vārdi "tā būs" ir tulkojums no grieķu valodas ("nai"), un "amen" ir apstiprinājums ebreju valodā. Kopā šie vārdi izsaka noteiktību. Tie arī noslēdz grāmatu ar diviem līdzīgiem apstiprinājumiem (sk. Atkl 22:20).

"Bija pagājuši vairāk nekā 18 gadu simti, kopš Glābējs bija devis Savas nākšanas apsolījumu. Cauri gadsimtiem Viņa vārdi ir pildījuši ar drosmi uzticīgo ļaužu sirdis. Apsolījums vēl nav piepildījies: Dzīvības Devēja balss vēl nav aicinājusi dusošos svētos iznākt no kapiem. Bet runātais vārds nav zaudējis savu drošumu. Savā laikā Dievs piepildīs Savus vārdus. Vai kādam vajadzētu pagurt tagad? Vai mums vajadzētu zaudēt savu ticību tagad, kad esam tik tuvu mūžīgajai pasaulei? Vai kādam vajadzētu teikt: pilsēta vēl ir ļoti tālu? Nē, nē. Vēl tikai nedaudz jāpagaida, un mēs redzēsim Krieviju savā skaistumā. Vēl tikai nedaudz, un mēs noslaucīsim visas asaras no savām acīm. Vēl tikai nedaudz, un Viņš stādīs mūs 'liksmībā savas godības priekšā bezvainīgus' (Jūd 1:24)." (Elena Vaita "The Advent Review and Sabbath Herald", 1913. gada 13. nov.)

Apsolījums ir tikai tik stiprs, cik tās personas godīgums, kas to dod, un personas spējas to piepildīt. Kā fakts, ka Kristus otrās nākšanas apsolījumu ir devis Dievs, kas ir turējis visus Savus apsolījumus pagātnē, nodrošina tev pārliecību, ka Kristus atgriezīsies, kā Viņš apsolījis?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Testimonies to Ministers and Gospel Workers" nodaļu "The Study of the Books of Daniel and the Revelation", 112.–119. lpp.

"Šī atklāsmē ir dota, lai vadītu un mierinātu draudzi kristietības izplatīšanās laikā. [...] Atklāsmē ir kaut kas atklāts. Kungs pats ir atklājies Savam kalpam noslēpumos, ko satur šī grāmata, un Viņš ir paredzējis, ka tie būs atvērti visu cilvēku pētījumiem. Tās patiesības ir domātas tiem, kas dzīvos šīs zemes vēstures pēdējās dienās, kā arī tiem, kas dzīvoja Jāņa dienās. Dažas no ainām, kas ir attēlotas pravietojumos, ir pagātnē, dažas notiek šobrīd, dažas atklāj, kā noslēgsies liels konflikts starp tumsas spēkiem un Debesu Ķēniņu, un dažas atklāj atpestīto uzvaras un priekus uz atjaunotās zemes.

Lai neviens nedomā, ka viņš nevar izskaidrot katra Atklāsmes grāmatas simbola nozīmi, ka viņam nav vajadzīgs pētīt šo grāmatu, cenšoties uzzināt tās patiesības nozīmi, ko tā satur. Tas, kurš atklāja šos noslēpumus Jānim, dos citīgam patiesības meklētājam izpratni par Debesu lietām. Tie, kuru sirdis ir atvērtas patiesības uzņemšanai, būs spējīgi saprast tās mācības un gūs svētības, kas apsolītas tiem, kas 'klausās šos pravietojuma vārdus un kas ievēro visu, kas tur rakstīts' (Atkl 1:3)." (Elena Vaita "Apustuļu darbi", 583., 585. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ja Atklāsmes grāmata ir Jēzus Kristus atklāšanās, tad kāpēc vārdam "apokalipse" mūsdienās ir negatīva nozīme? Ko šis negatīvisms mums stāsta, kāda ir izplatīta Atklāsmes grāmatas uztvere starp kristiešiem? Kāpēc vārds "bailes" bieži ir saistīts ar Atklāsmes grāmatas pravietojumiem?

2. Atceries kādus nepiepildītus paredzējumus, ko kādi cilvēki ir izteikuši pēdējo 20 gadu laikā par gala laika notikumiem un Jēzus otro nākšanu. Neskatoties uz sirdi vai motīviem (ko mēs vienalga nevaram zināt), kādi ir bijuši šiem cilvēkiem, kas tos ir izteikuši, kādas ir negatīvās sekas šiem nepiepildītajiem paredzējumiem? Kā tie ir likuši justies tiem, kas ir ticējuši šiem paredzējumiem? Kā šie nepiepildītie paredzējumi liek izskatīties kristiešiem to acīs, kas to redz? Kā ļaudis, kas ticam pravietojumiem un kas raugāties uz gala laika notikumiem kā uz ceļa zīmēm, kā mēs varam iegūt pareizo līdzsvaru tajā, kā mēs saprotam pravietojumus un kā mēs tos mācām citiem?